

Sygnatura akt IV Ka 712/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 roku

sprawy **G. B.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 21 sierpnia 2013 roku, sygnatura akt II K 826/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu eliminuje uprzednie skazanie oskarżonego w warunkach art. 64§1 kk , czyn przypisany kwalifikuje z art. 119§1 kw i na tej podstawie wymierza karę 200 (dwustu) złotych grzywny;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego i wydatkami za to postępowanie obciąża Skarb Państwa.

Sygn.akt IV Ka 712 / 13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu oskarżył G. B. o to, że w dniu 12 marca 2013 r. w W. woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...) o wartości 350 zł na szkodę W. C., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc skazany za przestępstwo podobne przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu sygn. akt II K 581/07 na karę pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 września 2007 r. do 15 lipca 2008 r. to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k.

Jednocześnie na zasadzie art.335 kpk za zgodą oskarżonego wniósł o uznanie G. B. za winnego zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk:

- kary ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby,
- grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 złotych stawka.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2013r. sygn. akt II K 826 / 13 uwzględniając wniosek :

I. Oskarżonego G. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

III. Na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych każda;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet ewentualnie zarządzonej do wykonania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 12 marca 2013 r.;

V. Zwolnił oskarżonego o uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie wydatki zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator, wnosząc apelację na niekorzyść oskarżonego.

Apelujący zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 71 § 1 kk poprzez jego niesłusznie zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego w oparciu o tenże przepis grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 złotych stawka w sytuacji, gdy popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej winno skutkować orzeczeniem wobec niego kary grzywny na podstawie art. 33 § 2 kk i wniósł o zmianę wyroku poprzez wskazanie art. 33 § 2 kk jako podstawy prawnej wymierzonej wobec G. B. grzywny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja byłaby zasadna w stanie prawnym obowiązującym w dacie jej wniesienia. Jednakże ustawą z dnia 27 września 2013r. O zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z dnia 25 października 2013r. Poz. 1247) – dalej określanej jako ustawa zmieniająca) w brzmieniu obowiązującym od 9 listopada 2013r. (art. 56 ust. 1 ustawy zmieniającej) przypisany oskarżonemu występku kradzieży mienia o wartości 350 zł stanowi wykroczenie, zdefiniowane w art. 119 § 1 kw, co wprost wynika z przepisu art. 87 pkt. 4) ustawy zmieniającej, korygującej brzmienie art. 119 §1kw w części określającej górną granicę wartości skradzionego mienia, rozgraniczającej przestępstwo od wykroczenia jako wartość nieprzekraczająca 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Definicję minimalnego wynagrodzenia ustawodawca określił w nowo dodanym art. 47 9 kw jako wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002r. O minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz.1697 z późn. zm. Zgodnie z obowiązującym aktualnie rozporządzeniem Rady Ministrów z 14 września 2012 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. (Dz.U. z 2012 r., poz. 1026) minimalne wynagrodzenie za pracę od 1 stycznia 2013 r. ustalono w wysokości 1.600 zł. Tak więc skradzione przez oskarżonego mienie nie przekracza progu 400 złotych, zatem przedmiotowy czyn należy kwalifikować jako wykroczenie z art. 119 §1kw.

Niezależnie od wcześniejszych uzgodnień oskarżonego i prokuratora w zakresie wymiaru kary, opisana powyżej zmiana stanu prawnego w myśl art. 4 §1kk, tj. stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy, obliguje sąd orzekający do dokonania zmiany zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego. Nic nie stoi na przeszkodzie dokonaniu zmiany wyroku w postępowaniu apelacyjnym, skoro środek odwoławczy wniesiony na niekorzyść oskarżonego może spowodować orzeczenie także na korzyść oskarżonego (art. 434§ 2 kpk). Z przytoczonych względów dokonano stosownej korekty opisu czynu przez wyeliminowanie recydywy z art. 64 §1kk, zastosowanie łagodniejszej kwalifikacji prawnej czynu z art. 119 §1kw, a następnie na nowo określenia wymiaru kary. Przepis art. 119 §1kw przewiduje karę aresztu, ograniczenia wolności albo grzywnę. Zważywszy na wartość skradzionego mienia, odzyskanie go przez pokrzywdzoną, szczere przyznanie się oskarżonego i wyrażenie skruchy a także na możliwości finansowe oskarżonego,

uznano, że kara 200 złotych grzywny spełni wymagania art. 33 kw, tym bardziej, że i oskarżony takiej karze zadeklarował się poddać. Zatem tak ukształtowana kara powinna osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do ukaranego oraz w ramach społecznego oddziaływania.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.119 kpw i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, uznając że względy słuszności przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od ich ponoszenia.